

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **M. B., MBA.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476, 181 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2020, č. j. KUUK/083635/2020/Pan,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25. 5. 2020, č. j. KUUK/083635/2020/Pan, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25. 5. 2020,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. j. KUUK/083635/2020/Pan, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „městský úřad“) ze dne 22. 4. 2020, č. j. MURCE/14690/2020, jímž byla dle § 15 odst. 1 a § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 23. 1. 2020, v níž žalobce žádal o obsah spisové dokumentace sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR (tedy kopie soupisu součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy), a to do datové schránky. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že za situace, kdy nežádal o nahlédnutí do spisu, ale o poskytnutí kopie části spisu, a to pouze předem jasně definované minoritní části v rozsahu 1 strany, nikoli tedy kompletního spisového materiálu, mělo být jeho žádosti vyhověno. Poznamenal, že i bývalá ombudsmanka Anna Šabatová dle tiskové zprávy ze dne 7. 12. 2018 uvedla své přesvědčení, že právo na dálkové nahlížení do spisu plyne už přímo ze zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
3. Namítal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho odvolací námitkou spočívající v tom, že není akceptovatelné, aby správní orgány a o to více ještě tentýž správní orgán té samé žádosti jednou vyhověl a po druhé nikoli. K dané námitce se žalovaný nijak nevyjádřil. Konstatoval, že opomenutí odvolací námítky, aniž by se jí správní orgán jakkoliv zabýval a aniž by uvedl, proč snad takovou námitku považoval za lichou či vyvrácenou, zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, k čemuž žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 59/2015–31.
4. Poukázal na to, že žalovaný se s odvolací námitkou, že s ohledem na aktuální situaci okolo onemocnění Covid-19 je potřebné požadovanou minoritní část spisu poskytnout, vypořádal toliko tak, že konstatoval, že žalobce si mohl požadovaný dokument zajistit již v průběhu řízení u městského úřadu, tedy v době před touto mimořádnou situací, kde tohoto práva žalobce nevyužil a písemnosti si nezajistil, přičemž zdůraznil, že z uvedeného vyplývá, že se ze strany žalobce jedná o obstrukční jednání za účelem protahování správního řízení. Dané tvrzení žalovaného je dle žalobce zcela nesmyslné, neboť žalobce podával svou žádost o informace dne 8. 4. 2020, načež žalovaný ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KUUK/038303/2020/2 rozhodl již dne 6. 3. 2020. Poznamenal, že při vydání rozhodnutí dne 25. 5. 2020 byl žalovaný zcela jistě srozuměn s tím, že proti rozhodnutí ze dne 6. 3. 2020 nebyla podána ani správní žaloba, a tudíž rozhodnutí v této době bylo již v právní moci. Námitka žalovaného, že se ze strany žalobce jedná toliko o obstrukční jednání za účelem protahování správního řízení, je tak zcela lichá a vzhledem k výše uvedeným faktům vůči žalobci až urážlivá.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že při posuzování žádosti vycházel v první řadě ze zákona o svobodném přístupu k informacím, který je, v obecné rovině, ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem. Současně však žalovaný akceptoval příslušná ustanovení správního řádu, konkrétně § 38 správního řádu, které upravuje nahlížení do spisu vedeného ve správním řízení a které je podle ustálené judikatury správních soudů vůči všem „informačním“ zákonům, tedy i ve vztahu k zákonu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o svobodném přístupu k informacím, zvláštním právním ustanovením. Žalovaný dále upozornil na to, že žalobce jako zástupce obviněného z přestupku měl možnost seznámit se se spisovým materiálem a s možností pořízení kopie celého spisu v průběhu správního řízení. Pokud by městský úřad nebo žalovaný přijal důvody, jež žalobce uvádí ve své žádosti, v odvolání a v žalobě, a začal je obecně aplikovat, pak by argumentum ad absurdum mohl kdokoli požádat správní orgán coby povinný subjekt o poskytnutí kopie libovolného množství spisů k případům, jež správní orgán projednal v určitém období. To by v konečném důsledku vedlo k situaci, kdy by povinné subjekty pouze pořizovaly kopie spisů nebo jejich částí a nevykonávaly jinou činnost, což je stav, který není přípustný.

6. Dále žalovaný k odvolací námitce týkající se nejednotné právní praxe městského úřadu poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se ztotožnil se závěry, které při posuzování žádosti žalobce o informace učinil městský úřad, když vyhodnotil, že žádost o zaslání kopie soupisu součástí spisu, včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy, nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu. Konstatoval, že na žalobcem připojenou kopii rozhodnutí městského úřadu ze dne 20. 9. 2019 a rozhodnutí Magistrátu města Hradce Králové ze dne 17. 2. 2020 nemohl reagovat, neboť nemůže posoudit spisy, které nezná a které nemají spojitost se žalobcem, navíc každá žádost o informace se posuzuje individuálně a v daném případě byl žalobcem upozorněn, že spis je u žalovaného, kde tedy mohl právo nahlížet do spisu uplatnit.
7. Uvedl, že žalobce žádost o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím podal již dne 22. 1. 2020, a to u městského úřadu. Obsahem žádosti byla konkrétně požadována kopie součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Dne 27. 1. 2020 vydal městský úřad rozhodnutí č. j. MURCE/3339/2020, kterým žádost o informace odmítl. Dne 23. 1. 2020 podal žalobce u městského úřadu druhou žádost o podání informace, v níž žádal o písemné vysvětlení přestupku, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu. Dne 27. 1. 2020 vydal městský úřad rozhodnutí č. j. MURCE/3339/2020, kterým žádost o informace odmítl, přičemž městský úřad vycházel především ze zákona o svobodném přístupu k informacím, který je ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem. Z výše uvedeného dle žalovaného vyplývá, že požadované i další dokumenty ze spisové dokumentace si mohl žalobce zajistit již v průběhu řízení u městského úřadu, tedy v době před mimořádnou situací související s onemocněním Covid-19. Tohoto práva však žalobce nevyužil a písemnosti si nezajistil. Popsané jednání žalobce považoval žalovaný za obstrukční jednání za účelem protahování správního řízení. Dále uvedl, že jako odvolací orgán posuzoval řízení, ve kterém městský úřad zamítl žádost o informace podanou dne 8. 4. 2020 a k tomuto datu byl spis, z něhož žádal žalobce kopie u žalovaného, tudíž jej městský úřad neměl k dispozici. Skutečnost, že samotné správní řízení bylo rozhodnuto dne 6. 3. 2020, neměla na odvolací řízení žádný vliv. Upozornil na to, že rozhodnutí ze dne 6. 3. 2020 zpracovávala jiná oprávněná úřední osoba než žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *„[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Pokud tedy žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu, bylo jeho povinností v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně reagovat na veškeré námitky uplatněné žalobcem a vysvětlit, proč je považuje za liché, mylné či vyvrácené. Této povinnosti žalovaný nedostál, neboť se, jak správně namítá žalobce v podané žalobě, vůbec nezabýval jeho odvolací námitkou týkající se rozdílné praxe městského úřadu, kdy žalobce s poukazem na rozhodnutí městského úřadu ze dne 20. 9. 2019, č. j. 141/11783/2019/OD/LT, které k odvolání doložil, uvedl, že tentýž úřad analogicky stejné žádosti vyhověl – jediným rozdílem oproti jeho žádosti tak byl pouze jiný účastník řízení. Dále žalobce v rámci této odvolací námitky poukázal též na rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové č. j. eP/3875/2019/OP/Čih, z něhož dle žalobce i tento správní orgán analogicky stejné žádosti jako byla ta žalobce, vyhověl – jediným rozdílem oproti jeho žádosti tak byl opět pouze jiný účastník řízení. Za vypořádání shora uvedené odvolací námitky žalobce rozhodně nelze považovat obecnou argumentaci žalovaného, že se ztotožnil se závěry, které při posuzování žádosti žalobce o informace učinil městský úřad, jestliže vyhodnotil, že žádost o zaslání kopie soupisu součástí spisu, včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy, nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu. Žalovaný tak v napadeném rozhodnutí nijak blíže nespecifikoval, proč a z jakých důvodů nelze akceptovat odvolací námitku žalobce ohledně rozdílné praxe městského úřadu při poskytování shodné informace, jakou požadoval žalobce, a to i s ohledem na žalobcem doložená a výše specifikovaná rozhodnutí jak městského úřadu, tak Magistrátu města Hradce Králové. Argumentace žalovaného v tomto směru zcela chybí. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí je v tomto rozsahu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a soud byl proto nucen přistoupit k jeho zrušení, neboť absentující úvahu správního orgánu nemůže nahradit úvahou vlastní. Základní úvahu totiž mají provést ve věci rozhodující správní orgány (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2018, č. j. 5 As 186/2016-30, bod 27 až 29).

12. Pokud žalovaný ve vyjádření k žalobě poukazoval na to, že na žalobcem připojenou kopii rozhodnutí městského úřadu ze dne 20. 9. 2019 a rozhodnutí Magistrátu města Hradce Králové ze dne 17. 2. 2020 nemohl reagovat, neboť nemůže posoudit spisy, které nezná a které nemají spojitost se žalobcem, navíc každá žádost o informace se posuzuje individuálně a v daném případě byl žalobcem upozorněn, že spis je u žalovaného, kde tedy mohl právo nahlížet do spisu uplatnit, soud k tomu zdůrazňuje, že tento závěr není obsažen v žalobou napadeném rozhodnutí, a soud jej proto nemohl brát v úvahu. Poprvé tedy argumentaci reagující na odvolací námitku žalobce o rozdílném přístupu při poskytování totožné žádosti o informace žalovaný přestřel až ve vyjádření k žalobě. Nejvyšší správní soud přitom konstantně judikuje, že nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nelze dodatečně zhojit podrobnějším rozбором právní problematiky učiněným až v soudním řízení o přezkumu tohoto rozhodnutí (srov. např. rozsudky ze dne 18. 9. 2013, č. j. 1 A 629/2002-25, publ. pod č. 73/2004 Sb. NSS, ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 2008-71, či ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
13. Soud s ohledem na shora uvedené dospěl k jednoznačnému závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nedostál své povinnosti řádně se vypořádat s odvolací námitkou žalobce.
14. Dále soud uvádí, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS, „[d]ůvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí odvolacího orgánu posuzujícího více oddělitelných skutkových nebo právních otázek může být ... dán i toliko ve vztahu k některým z nich. Ostatní oddělitelné skutkové nebo právní otázky krajský soud přezkoumá vždy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci.“ V projednávané věci podle názoru zdejšího soudu nebrání zjištěná nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů tomu, aby se soud zabýval námitkou žalobce, že žádal o poskytnutí kopie části spisu, a to pouze předem jasné definované minoritní části v rozsahu 1 strany, nikoli tedy kompletního spisového materiálu. I tuto námitku soud shledal důvodnou.
15. Podle § 17 odst. 1 věty čtvrté správního řádu spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Uvedené ustanovení tedy upravuje tzv. spisový přehled. Soud v této souvislosti dále zdůrazňuje, že žalobce v žádosti o informace ze dne 8. 4. 2020 požadoval „kopii soupisu součástí spisu (vedeného u městského úřadu pod sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR – pozn. soudu), včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. SprŘ) pro výše uvedenou spisovou značku“. Z porovnání uvedené citace žádosti žalobce o informace ze dne 8. 4. 2020 a § 17 odst. 1 věty čtvrté správního řádu, jehož znění žalobce do své žádosti o informace prakticky celé převzal, je dle soudu evidentní, že žalobce žádal o kopii soupisu součástí spisu, včetně příloh (tj. pouze o tzv. spisový přehled), tedy nikoli, jak mylně uvádí žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, o zaslání kompletní kopie spisového materiálu. Právní názor žalovaného, že žádost žalobce ze dne 8. 4. 2020, ve které žádal o kopii soupisu součástí spisu vedeného u městského úřadu pod sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy, byla svou povahou žádostí o nahlížení do správního spisu, na kterou se vztahuje výluka obsažená v § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, není správný. Rozhodnutí žalovaného je proto též nezákonné.
16. Se zřetelem k výše uvedenému soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. S ohledem na nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nepostupoval soud podle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím.

17. V důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro procesní vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného soud nepřikročil k přezkumu další námitky žalobce, neboť ve věci bude žalovaný znovu rozhodovat a znovu posoudí námitky žalobce obsažené v jeho odvolání.
18. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 11 228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu] a z částky 1 428 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. června 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.